

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΙΧΟΥΣ (Λουκ. 18, 35 -43)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Αγία Παρασκευή Άρτης, στις 26/01/1992)

1. Άλλα τα μάτια του σώματος και άλλα της ψυχής

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός πηγαίνοντας για την Ιεριχώ συνάντησε δύο τυφλούς. Εκείνοι μόλις κατάλαβαν ότι περνάει από κει, άρχισαν να φωνάζουν: «Ιησού, Υιέ του Δαυΐδ ελέησον ημάς». Οι άνθρωποι που ήταν εκεί και συγκεκριμένα οι φαρισαίοι, όταν τους άκουσαν να επικαλούνται τον Χριστό θύμωσαν και τους εμπόδιζαν. Αλλά εκείνοι φώναζαν ακόμη περισσότερο: «Ιησού, Υιέ του Δαυΐδ ελέησόν μας». Τότε τους πλησίασε ο Χριστός και τους είπε:

-Τι θέλετε να σας κάνω; Τι ζητάτε από μένα;

Του απάντησαν:

-Να αναβλέψουμε. Να ανοίξουμε τα μάτια μας. Να δούμε.

-Να γίνει αυτό που θέλετε, τους απάντησε ο Χριστός.

Και αμέσως τα μάτια τους άνοιξαν.

Αυτό είναι με λίγα λόγια το Ευαγγέλιο που διαβάστηκε σήμερα. Αλλά πόσο βαθειά νοήματα έχει και πόσο ωραία διδάγματα μας δίνει.

Πρώτο δίδαγμα: Έχομε τυφλούς που βλέπουν και ανοιχτομάτηδες που δεν βλέπουν. Οι τυφλοί βλέπουν τον Χριστό. Καταλαβαίνουν τι είναι ο Χριστός και τον επικαλούνται.

Οι ανοιχτομάτηδες, δεν τον βλέπουν και δεν τον επικαλούνται. Να λοιπόν το πρώτο που πρέπει να εξετάσουμε. Γιατί οι τυφλοί βλέπουν και οι ανοιχτομάτηδες δεν βλέπουν; Για να δώσουμε απάντηση σ' αυτό το μυστήριο, είμαστε υποχρεωμένοι να εξετάσουμε τις δύο κατηγορίες των ανθρώπων. Από απόψεως σωματικής, διανοητικής, μορφωτικής, και ηθικο-πνευματικής.

2. Το σκοτάδι που γεννά φως

Ας πάρουμε πρώτα τους τυφλούς. Οι άνθρωποι αυτοί δεν βλέπανε τίποτε. Δεν ήξεραν την ομορφιά του κόσμου. Δεν βλέπανε δένδρα, φυτά, λουλούδια, πουλιά, ουρανό... Δεν ήξεραν τι είναι ο ήλιος. Τον ήξεραν μόνο από την ζέστα του. Όχι από την ομορφιά που δίνει στον κόσμο. Δεν ήξεραν την γλύκα που έχει το πρόσωπο του ανθρώπου όταν χαμογελάει, γεμάτος από στοργή και καλωσύνη. Τόσα πράγματα δεν ήξεραν και δεν μπορούσαν να τα καταλάβουν εξαιτίας της σωματικής τους κατάστασης.

Πάμε τώρα στην μορφωτική τους κατάσταση. Τότε δεν υπήρχε η γραφή των τυφλών. Δεν υπήρχαν σχολεία τυφλών, ώστε να μαθαίνουν να διαβάζουν. Δεν ήξεραν τι λέει η Αγία Γραφή, δεν είχαν μάθει τίποτε από την σοφία του κόσμου. Συνεπώς ζούσαν στο σκοτάδι.

Όμως, αδελφοί μου, ένας άνθρωπος μπορεί να ζει σωματικά και μορφωτικά στο σκοτάδι, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι απαραίτητα ηθικά και πνευματικά στο σκοτάδι. Γιατί είναι δυνατόν ο άνθρωπος αυτός να είναι καλός, να έχει την καρδιά του ανοιχτή για κάθε καλό, και προπαντός να έχει τον εαυτό του και την ψυχή του στραμμένη προς τα άνω. Προς τον δημιουργό του Θεό.

Οι τυφλοί αυτοί, είχαν στραμμένο τον νου τους προς τον Θεό. Αυτό μας λέει το Ευαγγέλιο. Και γι' αυτό, όταν άκουγαν κάτι για παρέμβαση του Θεού στον κόσμο, δεν έκαναν τον κουφό, όπως κάνουν μερικοί. Δεν έκαναν ότι τάχα δεν καταλαβαίνουν τίποτε. Αλλά το άνοιξαν και το τέντωναν το αυτί τους.

Έτσι, όταν άκουσαν ότι ήρθε ο Υιός Δαυΐδ, που μέσα στην Παλαιά Διαθήκη ονομάζεται έτσι εκείνος που θα σταλεί από τον Θεό για να σώσει τον κόσμο, άνοιξαν τα αυτιά τους, για να ακούσουν λεπτομέρειες. Και έμαθαν ότι όταν έλθει εκείνος, ο Υιός του Δαυΐδ, θα κάνει πράγματα που δεν τα έχει δει μάτι ανθρώπου. Θα κάνει θαύματα.

Γι' αυτό έτρεξαν κοντά Του φωνάζοντας: «Ιησού, Υιέ του Δαυΐδ ελέησον ημάς». Δεν τον έβλεπαν τον Χριστό αλλά το ήξεραν ότι είναι το Φως του κόσμου. Δεν τον έβλεπαν, αλλά Τον κατάλαβαν γιατί πίστευαν στον λόγο του Θεού. Και γι' αυτό ακριβώς η πίστη τους ενήργησε μέσα τους. Και όταν είπαν στο Χριστό: «Υιέ του Δαυΐδ ελέησον ημάς», ο Χριστός τους απάντησε: «κατά την πίστιν υμών γεννηθήτω υμίν». Όπως πιστεύετε να γίνει. Και άνοιξαν τα σωματικά τους μάτια, γιατί μέσα τους, πνευματικά και ηθικά, είχαν φως. Και το πνευματικό φως που είχαν στην καρδιά τους, με την χάρη και με τη δύναμη και με το θέλημα του Φωτός του κόσμου, του Ιησού Χριστού, βγήκε και στα σωματικά τους μάτια. Και έγινε το θαύμα· και είδαν.

Αυτό είναι το φως που παίρνουμε από το σωματικό σκοτάδι, αλλά και από το πνευματικό φως των τυφλών.

3. Ημέρα Κυριακή δεν αλωνίζουν...

Ας πάμε τώρα να πάρουμε φως και από τους φαρισαίους, αφού πρώτα τους εξετάσουμε και αυτούς. Σωματικά ήταν υγιέστατοι. Και τα μάτια τους τα σωματικά έβλεπαν μακριά. Μορφωτικά ήταν η αφρόκρεμα της κοινωνίας. Οι πιο σοφοί, οι πιο μορφωμένοι. Η παράταξη που επέπλεε κοινωνικά. Όμως πνευματικά και ηθικά είχαν αφήσει τον εαυτό τους υποβαθμισμένο. Δεν αγαπούσαν τον Χριστό. Είχαν στην καρδιά τους μίσος και φθόνο εναντίον του Χριστού. Και τον φθόνο τους αυτό, τον εκδήλωναν λέγοντας: «Τι είναι ανώτερο; Ο Μωσαϊκός νόμος ή ο Χριστός; Εμείς δεχόμαστε ότι ο νόμος του Θεού είναι ανώτερος από αυτόν».

Ο Χριστός τους έδινε την απάντηση:

-Ο νομοθέτης είναι ανώτερος, ή ο νόμος; Ο νομοθέτης, διορθώνει τον νόμο. Είναι πηγή του νόμου. Ο νόμος είναι κατώτερος από τον νομοθέτη. Εκείνο λοιπόν που πρέπει να εξετάστε είναι αν εγώ είμαι ο νομοθέτης. Αν ειλικρινά αναζητάτε την αλήθεια για μένα, θα την βρείτε.

Κάποια φορά ο Χριστός περπατούσε ανάμεσα σε χωράφια σπαρμένα σιτάρι. Οι μαθητές του κόψανε δύο στάχυα σιτάρι, τα τρίψανε μέσα στη χούφτα τους και έτρωγαν τους σπόρους. Τους είδαν οι φαρισαίοι και του είπαν:

-Βλέπεις τι κάνουν οι μαθητές σου; Αμαρτία! Τρίβουν σιτάρι ημέρα Σάββατο που δεν επιτρέπεται να κάνουμε δουλειές. Άρα δεν είσαι εντάξει.

Να τι κάνει ο φθόνος. Αυτό το τιποτένιο, το χαρακτήρισαν δουλειά! Ο Χριστός τους απάντησε:

-Ο προφήτης Δαβίδ, έκανε κάτι μεγαλύτερο. Μπήκε μέσα στο ναό πήρε τα πρόσφορα που ήταν για την θεία λατρεία, τα οποία μόνο οι παπάδες επιτρεπόταν να τα φάνε, και τα έφαγε μαζί με τους φίλους του, γιατί ήταν πεινασμένοι. Και ξέρετε; Αυτός ήταν προφήτης. Είχε πνεύμα Θεού. Και κανένας δεν τολμάει να τον κατακρίνει. Τώρα έχετε μπροστά σας κάποιον άλλον, τον οποίο αγίασε ο Θεός και τον έστειλε στον κόσμο. Πώς λοιπόν εσείς τολμάτε να τον κατακρίνετε, γιατί έφαγαν ημέρα Σάββατο δυό στάχυα οι μαθητές του;

Προσέξτε, τους λέει ο Χριστός. Ανοίξτε την καρδιά σας και βγάλτε τις κακές

προϋποθέσεις από μέσα σας, αν θέλετε να καταλάβετε το θέλημα του Θεού. Και μην μένετε ηθικά και πνευματικά τυφλοί.

Τι λέει εδώ ο Χριστός; Ότι στη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό μπορεί να υπάρχει ένα μυστικό που λέγεται: καλή και ειλικρινής θέληση και σημαίνει προθυμία για την αλήθεια και το καλό. Αλλά μπορεί να υπάρχει και κακή θέληση, που εκδηλώνεται σαν έλλειψη προθυμίας για το καλό και την αλήθεια.

4. Η χρησιμότερη ειδικότητα

Ας εξετάσουμε τώρα τον εαυτό μας εν συγκρίσει με τους τυφλούς της Ιεριχούς.

Οι τυφλοί είχαν περιπέτειες, θλίψεις, δυστυχίες. Και εμείς, έχουμε τα προβλήματά μας. Αρρώστια, φτώχεια, οικογενειακές περιπέτειες. Κλαίμε καμιά φορά. Και με το δίκιο μας. Πόσες φορές θα έκλαιγαν οι τυφλοί για το κατάντημά τους; Αλλά έκαναν και κάτι άλλο: Δεν έκλαιγαν για την κατάσταση τους, «βράζοντας μόνο στο ζουμί τους». Δεν ψυχοπλακώνονταν στριφογυρίζοντας γύρω από τον εαυτό τους. Ανέβαζαν τον εαυτό τους προς τον Θεό. Στρέφονταν προς τον Θεό. Παρακαλούσαν τον Θεό. Και μας διδάσκουν ότι πρέπει και εμείς να προσευχόμαστε.

Σήμερα ειδικευόμαστε σε ένα σωρό τέχνες και επιστήμες. Βρίσκουμε του κόσμου τις απασχολήσεις. Μας διδάσκουν οι τυφλοί: «Φροντίστε, αδελφοί, και για μια επιπλέον ειδικότητα. Ειδικευτείτε λιγάκι στην προσευχή. Προσευχηθείτε, όσο μπορείτε περισσότερο. Δεν θα μετανοήσετε ποτέ».

Οι τυφλοί είχαν υπομονή και επιμονή στην αναζήτηση του Θεού. Έψαχναν να Τον βρουν, παρότι σαν τυφλοί είχαν ελάχιστες δυνατότητες. Εμείς, έχουμε πολύ περισσότερες δυνατότητες, γιατί μπορούμε να διαβάσουμε. Μπορούμε να τρέξουμε στην Εκκλησία. Μπορούμε να παρακολουθήσουμε κάποια καλή εκπομπή. Μπορούμε να διαβάσουμε το Ευαγγέλιο.

Ερώτημα: Είναι δυνατόν κάποιος, βαπτισμένος, χριστιανός, να θέλει να είναι άνθρωπος καλής διαθέσεως, και να έχει σκοτάδι για το Ευαγγέλιο; Να μην το έχει διαβάσει ποτέ του; Όποιος διαβάζει το Ευαγγέλιο και άλλα βιβλία πνευματικά, θα καταλάβει ότι εκεί είναι θησαυρός, πολύτιμα πετράδια και μαργαριτάρια, ενώ οι εφημερίδες και τα κοσμικά βιβλία είναι χώμα και στάχτη.

Πώς φαίνεται η καλή διάθεση στην καθημερινότητα;

Ήταν ένας απλός άνθρωπος που έκανε διάφορες μικροδουλειές για να ζήσει. Αυτός σε κάθε περίπτωση και σε κάθε δυσκολία που αντιμετώπιζε, έκανε το Σταυρό του και έλεγε: «Χριστέ μου, φώτισέ με, ποιά είναι το σωστό. Φώτισέ με, τι πρέπει να κάνω, γιατί θέλω να Σου δώσω λίγη χαρά»

Αν και εμείς ζυγίζαμε έτσι τα έργα μας κάθε στιγμή της ζωής μας, από πόσα αμαρτήματα θα γλυτώναμε και πόσα καλά έργα θα κάναμε! Και τι καλοί άνθρωποι που θα είχαμε γίνει. Όλοι μας.

Ερχόμαστε στην Εκκλησία να παρακαλέσουμε τον εύσπλαγχο Θεό, να ελεήσει και εμάς τους ζώντες αλλά και τους δούλους Του που κοιμήθηκαν, και είναι πλέον μπροστά Του για κρίση και για ανταπόδοση. Για φανταστείτε, αδελφοί μου, τι άσχημο που είναι να εξετάζουμε τη ζωή τους και να βρίσκουμε ότι δεν είχαν καλή διάθεση. Ότι δεν εργάστηκαν για τον Χριστό και για την ψυχή τους. Και δεν έλεγαν: «Χριστέ μου, θέλω να σου δώσω λίγη χαρά», αλλά Τον λυπούσαν. Τι κρίμα και τι πικρό που είναι!

Ή να ακούει κανείς ότι έσβυνε η ζωή τους και δεν έκαναν προσευχή να παρακαλέσουν τον Θεό, σαν τον ληστή, να πούνε: «Μνήσθητί μου Κύριε εν τη Βασιλεία σου». Ή να ακούμε ότι οι συγγενείς δεν φρόντισαν και δεν του είπαν: «Να φέρουμε τον παπά να εξομολογηθείς και να κοινωνήσεις», για να του θυμίσουν τη Βασιλεία του Θεού, το έλεος του Θεού και τη σωτηρία του, που τα είχε ξεχάσει...

Πραγματικά πικρό πράγμα! Γιατί; Γιατί όσο πιο καλές προϋποθέσεις έχει από τη ζωή του ένας άνθρωπος, τόσο πιο εύκολα ελεείται.

Βέβαια ποτέ δεν επιτρέπεται να κρίνουμε κεκοιμημένο. Κανένας δεν ξέρει τι είχε στα βάθη της καρδιάς του. Αλλά για δική μας ωφέλεια, για τον φωτισμό μας το τονίζουμε:

Πόσο ωραίο πράγμα είναι να φεύγει κανείς με την ελπίδα της αναστάσεως, με το Σώμα και το Αίμα του Χριστού στο στόμα του και στη καρδιά του! Και με την μαρτυρία της συνειδήσεώς του ότι κράτησε την αξίνα του ο ένας, το μολύβι του ο άλλος με το οποίο εργαζόταν στο γραφείο του, το οποιοδήποτε εργαλείο του, για την δόξα του Χριστού, για τη σωτηρία της ψυχής του και για την ωφέλεια της κοινωνίας, των αδελφών μας, που μας έδωσε ο Χριστός.

Ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός, το Φως του κόσμου, εκείνος που ήλθε να μας καθαρίσει από κάθε κηλίδα καρδιάς, νου και ψυχής, να μας καθαρίσει από ο,τι είναι επιζήμιο, από την κακή διάθεση, και να μας αξιώσει να γίνουμε άνθρωποι δικοί Του. Γεμάτοι από χάρη, από φωτισμό και από το έλεος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αμήν.-